

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422201195
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422201195.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpená JUDr. Samuelom Baránikom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Podjavorinskej 7, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXX/XX, XXX XX I. B. J., právne zastúpený Legal s.r.o., so sídlom Vajanského 384/12, 966 22 Lutilla, IČO: 47 248 726, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/21/2022 – 92 zo dňa 24. augusta 2022 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne, keď určil, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností vedených Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie F. D., a to CKN parcely č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 78 m², CKN parcely č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 100 m² a rodinného domu súp. č. XXX postaveného na CKN parcele č. XXX/X, (ďalej aj „nehuteľnosti“) o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1 (prvý výrok) a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške (druhý výrok).

2. Z nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že K. F. ako darca uzavrel so svojim synom L. F. ako obdarovaným dňa 01.02.2008 darovaciu zmluvu spísanú notárom JUDr. Štefanom Kuteničom vo forme notárskej zápisnice č. N 38/2008, Nz 4423/2008, pričom predmetom daru boli sporné nehnuteľnosti. Dňa 03.02.2008 (2 dni po uzatvorení zmluvy) prevodca zomrel. Návrh na vklad vlastníckeho práva podpísaný notárom, darcom a obdarovaným dňa 01.02.2008 bol na vtedajšiu Správu katastra Žiar nad Hronom doručený dňa 04.02.2008. Správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy dňa 26.02.2008 pod č. M. XXX/XXXX.

3. V notárskej zápisnici je uvedené vyhlásenie v znení: : „Ja JUDr. Štefan Kutenič, notár so sídlom v Žiari nad Hronom dostavil som sa na požiadanie, mne menom a osobne neznámeho, podľa vlastného udania k právnym úkonom spôsobilého X/XXXXXXXXXX F., N. F., nar. XX.XX.XXXX, rod.č. XXXXXX/XXX, bytom F. D. O.XX, ktorý svoju osobnú totožnosť preukázal E. O. XXXXXX, ako darcu,

X/XXXXXXXX F., N. F., nar. XX.XX.XXXX, rod.č. XXXXXX/XXXX, bytom I. B. J., F. XXX/XXX, ktorý svoju osobnú totožnosť preukázal E. O. XXXXXX, ako obdarovaného, a požiadali ma, aby som do tejto notárskej zápisnice spísal túto:“.

4. Súd prvej inštancie bol názoru, že daná formulácia je náležitou podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v platnom znení (ďalej aj „Notársky poriadok“), podľa ktorého notárska zápisnica musí obsahovať vyhlásenie účastníkov, že sú spôsobilí na právne úkony. Nie je podľa súdu prvej inštancie podstatné, že toto vyhlásenie účastníkov zmluvy je v nej formulované v jednotnom čísle a v zákone v množnom čísle. Za formuláciou vyhlásenia sú uvedení darca ako aj obdarovaný označení v príslušnom poradí, pričom ich meno aj priezvisko je vyskloňované tak, že nemožno mať pochybnosti o tom, že vyhlásenie o spôsobilosti na právne úkony sa týka oboch. Preto neuznal námietku žalovaného, že notárska zápisnica neobsahuje obligatórne vyhlásenie účastníkov o spôsobilosti na právne úkony a uzavrel, že notárska zápisnica je platným právnym úkonom.

5. Následne žalobkyňa kúpnu zmluvou zo dňa 10.09.2010 spísanou notárom JUDr. Štefanom Kuteničom vo forme notárskej zápisnice č. N 240/2010, Nz 32165/2010 odkúpila spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam o veľkosti 1/2 od (vtedy ešte svojho manžela) L. F. (obdarovaného z darovacej zmluvy zo dňa 01.02.2008). Správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva na základe tejto kúpnej zmluvy dňa 04.10.2010 pod č. M. XXXX/XX.

6. (Na základe žaloby žalovaného podanej proti v tom čase na LV č. XXX zapísaným vlastníkom nehnuteľností A. F. a L. F.) bolo rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9C/41/2016 zo dňa 13.06.2017 určené, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom K. F.. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho sp. zn. 13Co/337/2018 zo dňa 11.03.2020.

7. V dôsledku predmetného rozsudku vyvolanom konaní o dodatočnom prejednaní dedičstva po neb. K. F. uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1D/81/2020 zo dňa 09.03.2021 právoplatným toho istého dňa nadobudol ďalší syn poručiteľa - žalovaný sporné nehnuteľnosti v celosti. Na základe uvedeného uznesenia boli žalobkyňa aj jej bývalý manžel z LV č. XXX vedeného pre katastrálne územie F. D. vymazaní a ako výluční vlastníci nehnuteľností zapísaní žalovaný, čomu zodpovedá aj aktuálny výpis z predmetného listu vlastníctva.

8. S poukazom na ustanovenie § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP“) mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na danej určovacej žalobe, nakoľko ako vlastníci nehnuteľností je zapísaný v katastri nehnuteľností žalovaný a autoritatívne rozhodnutie súdu je podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností.

9. Súd prvej inštancie nesúhlasil s obranou žalovaného v konaní, že ak správa katastra rozhodla v konaní na základe darovacej zmluvy vo vzťahu k K. F., ktorý už bol v tom čase mŕtvý a nebol nositeľom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a zároveň nerozhodla aj vo vzťahu k žalovanému, tak nenastali vecnoprávne účinky nadobudnutia vlastníckeho práva na strane L. F. a zároveň nenastali z toho vyplývajúce žiadne právne účinky na strane žalovaného a rovnako v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy taktiež príslušný konajúci orgán nerozhodol vo vzťahu k žalovanému. Súd prvej inštancie bol totiž názoru, že darovacia zmluva bola v deň jej podpisu súčasne platná aj účinná. Rozhodnutie katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam totiž nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Účinky vkladu podľa § 133 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj „OZ“) spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, čiže vo vecnoprávných následkoch, avšak nie v obligačných následkoch zmluvy. Účastníkmi zmluvy učené zhodné prejavy vôle smerujúce k vzniku zmluvy sú právnymi úkonmi podľa § 2 ods. 1 OZ medzi účastníkmi občianskoprávného vzťahu, z ktorého im vyplývajú určité práva a povinnosti. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/153/2009 zo dňa 27.10.2010, podľa ktorého na právnych nástupcov účastníkov zmluvy prechádzajú práva a povinnosti z tohto občianskoprávného vzťahu založeného zhodnými prejavmi vôle smerujúcimi k zmluve. Z toho súd prvej inštancie vyvodil, že skutočnosť, že darca zomrel po uzavretí darovacej zmluvy a pred podaním návrhu na vklad nemení nič na tom, že jeho dedičia boli viazaní prejavom jeho vôle smerujúcej k vzniku

vecnoprávných účinkov zmluvy. Jeho dedičia, čiže aj žalovaný, vstúpili do práv a záväzkov svojho zomrelého otca. Kataster nehnuteľností v rámci vkladového konania nie je povinný žiadať (ne)súhlas dotknutých osôb. Úmrtie darcu pred podaním návrhu na vklad nie je prekážkou povolenia vkladu do katastra nehnuteľností. Aj keď darca v čase podania návrhu na vklad už nežil, právo podať návrh na vklad prislúchalo aj obdarovanému. Obrana žalovaného, že sa s ním ako s právnym nástupcom K. F. vo vkladovom konaní na základe darovacej zmluvy nekonalo, nie je preto podľa súdu prvej inštancie právne významná. L. F. totiž nadobudol nehnuteľnosti darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený a následne spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 previedol kúpnu zmluvou na žalobkyňu. Nie je spornou skutočnosť, že K. F. bol v čase smrti vlastníkom sporných nehnuteľností a následne tieto ku dňu jeho smrti nadobudol žalovaný na základe výsledkov konania o dodatočnom prejednaní dedičstva (ktoré prebehlo v dôsledku rozhodnutia súdu o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. K. F.), avšak podľa názoru súdu prvej inštancie bol žalovaný vlastníkom týchto nehnuteľností len v období od smrti svojho otca do dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva v prospech L. F., čiže do 26.02.2008. Týmto dňom sa stal vlastníkom nehnuteľnosti L. F., ktorý bol následne oprávnený previesť spoluvlastnícky podiel z týchto nehnuteľností na žalobkyňu.

10. Žalovaný podporne (pre prípad, že sa súd stotožní s existenciou platného právneho titulu obligačnej povahy) vzniesol v konaní námietku premlčania práva žalobkyne na tom základe, že L. F. mohol v rámci pôvodného ako aj dodatočného dedičského konania uplatniť priznanie práva na nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, preto premlčacia doba na uplatnenie práv žalobkyne z obligačnej kúpnej zmluvy na súde začala plynúť nasledujúci deň po účinnosti tejto zmluvy, t.j. dňom 11.09.2010 a uplynula najneskôr dňa 11.09.2013. Súd prvej inštancie vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú s odôvodnením, že vlastnícke právo sa nepremlčuje v zmysle § 100 ods. 2 OZ.

11. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalobkyne v konaní. Dodal, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Žalovaný nesúhlasil s tým, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s jeho argumentáciou, že orgán konajúci o návrhoch na vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy a na základe kúpnej zmluvy v rámci vkladového konania rozhodol vo vzťahu k neb. K. F., ktorý už bol mŕtvy a teda nebol nositeľom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a zároveň nerozhodol vo vzťahu k žalovanému ako spoločnému nositeľovi vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v dôsledku čoho nenastali vecnoprávne účinky nadobudnutia vlastníckeho práva na strane L. F. a zároveň nenastali žiadne vecnoprávne účinky na strane žalovaného. Žalovaný bol názoru, že súd v rámci konania môže posúdiť rozhodnutie konajúceho orgánu vo vkladovom konaní ako nulitné s poukazom na body 79.1 a 81. odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vobdo/2/2020, kde sa uvádza: „...ani rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva (ktoré s výnimkou protestu prokurátora nie je preskúmateľné v správnom konaní v rámci použitia opravných prostriedkov - pozn. veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia) nepredstavuje - v situácii, keď sa preukáže opak - definitívne rozhodnutie o tom, že osoba, ktorá je zapísaná v katastri ako vlastník nehnuteľnosti, je aj v skutočnosti jej vlastníkom...Predmetný právny názor je zastávaný aj odbornou právnickou literatúrou, v zmysle ktorej "súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný zápisom vlastníctva v katastri nehnuteľností a existenciu vlastníctva môže posúdiť odlišne, a to vrátane posudzovania predbežnej otázky. Na druhej strane súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, na základe ktorých malo byť nadobudnuté vlastníctvo. Výnimku v tomto smere predstavuje rozhodnutie orgánu katastra o povolení vkladu, na ktoré ako keby sa neprihliadalo, keďže vklad sa chápe ako súčasť vlastníctva zapísaného v katastri nehnuteľností. V civilnom sporovom konaní ďalej súd môže v rámci predbežnej otázky skúmať, či rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je ničotné (nulitné). Rovnako môže skúmať, či pri rozhodnutí orgánu verejnej správy, ktorým malo dôjsť k prechodu vlastníctva, bol pôvodný vlastník skutočným vlastníkom veci" (k tomu viď aj FEČÍK, M. In: ŠTEVČEK, M., DULAK, A.,

BAJANKOVÁ, J., FEČÍK, M., SEDLAČKO, F., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Občiansky zákonník. Komentár. 2. vydanie. C. H. BECK: Praha, 2019, s. 961).“.

14. Žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie poprel tvrdenie žalobkyne, že vo vkladovom konaní sa rozhoduje o vecnoprávných účinkoch zmluvy teda účinkoch „erga omnes“, t.j. voči všetkým, vkladové konanie vykazuje určité špecifiká. Podľa názoru žalovaného sa vo vkladovom konaní rozhoduje o vecnoprávných účinkoch zmluvy voči účastníkom konania, teda „inter partes“. Je to jeden z dôvodov, pre ktorý sa rozhodnutie o vklade v katastrálnom konaní doručuje len účastníkom konania a nie verejnou vyhláškou. Žalovaný mal za to, že skutočnosť, že rozhodnutie v katastrálnom konaní nadobúda právoplatnosť momentom vydania, nedeterminuje okruh osôb, voči ktorým má právne účinky, ale vyplýva z absencie možnosti podať voči takémuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok.

15. Porušenie práva na spravodlivý proces videl žalovaný v tom, že súd prvej inštancie sa s touto jeho argumentáciou nevysporiadal, v bode 20. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia len uviedol: „obrana žalovaného, že sa s ním, ako s právnym nástupcom K. F., vo vkladovom konaní č. M. nekonalo, nie je právne významná.“. Iné právne závery k neúčasti žalovaného vo vkladových konaniach odôvodnenie podľa žalovaného neobsahuje, hoci podľa žalovaného má právne posúdenie tejto otázky zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej. Žalovaný mal teda za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil.

16. Žalovaný za nesprávny považoval právny záver súdu prvej inštancie ohľadne platnosti notárskej zápisnice spísanej notárom JUDr. Štefanom Kuteničom pod č. N 38/2008, Nz 4423/2008. Trval na tom, že notárska zápisnica je absolútne neplatným právnym úkonom pre porušenie ustanovenia § 47 ods. 1 písm. d) Notárskeho poriadku. Žalovaný poukázal na rozdielne gramatické znenie vyhlásení o spôsobilosti na právne úkony v tejto notárskej zápisnici, vo forme ktorej bola spísaná darovacia zmluva, kde je uvedené : „Ja, JUDr. Štefan Kutenič, notár so sídlom v Žiari nad Hronom dostavil som sa na požiadanie, mne menom a osobne neznámeho, podľa vlastného udania k právnym úkonom spôsobilého.“ (podľa názoru žalovaného je toto vyhlásenie uvedené v jednotnom čísle v rozpore s predmetným zákonným ustanovením), oproti vyhláseniam uvedeným v notárskych zápisniciach č. N 239/2010, Nz 32165/2010 a č. N 240/2010, Nz z 32165/2010, v ktorých sú vyhlásenia účastníkov v súlade s ustanovením § 47 písm. d) Notárskeho poriadku uvedené v množnom čísle: „Dostavili sa predo mňa, JUDr. Štefana Kuteniča, notára so sídlom v Žiari nad Hronom, mne menom a osobne neznámi, podľa vlastného udania k právnym úkonom spôsobilí.“. Žalovaný poukázal na to, že všetky vyššie uvedené zápisnice spisoval rovnaký notár v rozmedzí 2 rokov.

17. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie ani s týmto argumentom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, čím opätovne porušil právo žalovaného na spravodlivé súdne konanie.

18. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Trvala na tom, že úmrtie prevodcu nie je dôvodom pre nepovolenie vkladu zmluvy, ktorú prevodca počas života platne uzavrel. Podstatné je, že prevodca bol vlastníkom nehnuteľnosti v čase uskutočnenia právneho úkonu prevodu. V konaní nebolo sporné, že K. F. bol v čase uzatvorenia zmluvy o prevode riadne spôsobilým takýto prevod vykonať. Preto podľa názoru žalobkyne súd v napadnutom rozsudku správne uzavrel, že šlo o platný právny úkon a skutočnosť, že prevodca v čase rozhodnutia o vklade už nežil, nespôsobuje zánik, či neplatnosť zmluvy o prevode, naďalej ide o platný právny úkon so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami. Podľa žalobkyne niet zákonného ustanovenia, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že účinky povolenia vkladu voči žalovanému nenastali. V zmysle právnej úpravy vkladového konania totiž právoplatnosť rozhodnutia o povolení vkladu a účinky povolenia vkladu nastávajú dňom vyznačenia povoľujúceho rozhodnutia. Doručenie, či nedoručenie tohto rozhodnutia nemá akýkoľvek vplyv na vznik účinkov povolenia vkladu.

20. K argumentácii žalovaného, že súd prvej inštancie mal posudzovať rozhodnutie orgánu katastra z hľadiska jeho nulitnosti žalobkyňa uviedla, že v zmysle právnej teórie je nulitným rozhodnutím také rozhodnutie, ktoré vydal orgán bez právomoci alebo také rozhodnutie, ktoré je natoľko zmätočné,

že sa nedá porozumieť jeho obsahu, resp. rozhodnutie zaťažené inými najťažšími vadami, pričom v tomto konaní nejde o prípad takéhoto rozhodnutia. Neplatnosť či nulitu rozhodnutia nemôžu založiť okolností, ktoré nastali po jeho právoplatnosti (absencia doručenia právoplatného rozhodnutia). Opätovne zdôraznila, že rozhodnutie o povolení vkladu nenadobúda právoplatnosť a účinky vkladu nenastávajú až momentom doručenia rozhodnutia účastníkom konania, ale už dňom rozhodnutia orgánu katastra s poukazom na ustanovenie § 31 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) vo v súčasnosti platnom znení a ustanovenie § 31 ods. 4 a 6 katastrálneho zákona v znení účinnom ku dňu povolenia vkladu (26.02.2008). V zmysle tohto znenia bývalá Správa katastra Žiar nad Hronom vyznačila na darovacej zmluve zo dňa 01.02.2008: „Vklad povolený dňa 26.02.2008, pod č. V 202/08. Rozhodnutie nadobúda právoplatnosť týmto dňom. Právne účinky vkladu nastali dňa 26.02.2008...“. Poukaz žalovaného na závery uvedené v bodoch 79.1 a 81. odôvodnenia uznesenia veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vobdo/2/2020 zo dňa 27.04.2021 považovala žalobkyňa za nenáležitý, nakoľko predmetné rozhodnutie rieši situáciu nadobúdania vlastníckeho práva od nevlastníka iba na základe dôvery v správnosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, teda uvádza hmotnoprávne dôvody odklonu od právoplatného rozhodnutia katastra v občianskoprávnom konaní (kedy prevodca nebol vlastníkom prevádzaných nehnuteľností) a nie čisto procesné dôvody katastrálneho konania o povolení vkladu (kedy sa rozhodnutie o povolení vkladu nedoručilo jednému z právnych nástupcov prevodcu). Navyše aj túto výhradu žalovaného k procesnému postupu katastra považovala žalobkyňa za diskutabilnú, pretože rozhodnutie o povolení vkladu sa preukázateľne doručilo jednému z dvoch právnych nástupcov po prevodcovi, a to jeho synovi L. F. – obdarovanému, pričom platí, že právni nástupcovia až do prejednania dedičstva sú oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne, z čoho vyvodila, že stačí úkon voči jednému z nich. Podľa žalobkyne hmotnoprávne dôvody neexistencie vlastníctva prevodcu uvádzané v predmetnom rozhodnutí veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemožno vzťahovať na akékoľvek (naviac diskutabilné a nejednoznačné) procesné nedostatky v postupe orgánu katastra po právoplatnosti rozhodnutia, pri ktorom platí zásada prezumpcie správnosti rozhodnutia správneho orgánu. Žalobkyňa dodala, že žalovaný mohol využiť v príslušnej lehote mimoriadne opravné prostriedky (napríklad podnet na protest prokurátora), ak sa cítil poškodený na svojich subjektívnych právach rozhodnutím orgánu katastra č. M. XXX/XX, čo sa však nestalo. Rovnako je zrejme, že žalovaný o prevode predmetných nehnuteľností vedel (v základnom dedičskom konaní po úmrtí otca sa ich prejednania nedomáhal).

21. Žalobkyňa nesúhlasila ani s názorom žalovaného, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne nevysporiadal s argumentáciou žalovaného ohľadne nekonania orgánu katastra s ním vo vkladových konaniach a následkoch s tým spojených. Poukázala na to, že tejto procesnej obrane žalovaného sa nevenovala iba jediná veta citovaná žalovaným v odvolaní z bodu 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ale súd prvej inštancie sa jej venoval v bodoch 19. a 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré predstavujú zrozumiteľné a jednoznačné zdôvodnenie (aj s poukazom na judikatúru), prečo súd prvej inštancie procesnú obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

22. Za nedôvodnú považovala žalobkyňa aj argumentáciu žalovaného o neplatnosti notárskej zápisnice z 01.02.2008 pre absenciu riadneho vyhlásenia účastníkov o ich spôsobilosti na právne úkony, nakoľko predmetné vyhlásenia boli uvedené v jednotnom, a nie v množnom čísle. Žalobkyňa mala jednak s poukazom na § 37 ods. 3 OZ za to, že prípadné chyby v písaní nespôsobujú neplatnosť právneho úkonu, ak je jeho význam nepochybný, pričom podľa žalobkyne je nepochybné, že uvedené vyhlásenie (aj keď v jednotnom čísle) sa týka oboch zmluvných strán. Žalobkyňa podporne uviedla, že aj keby notárska zápisnica hypoteticky takéto vyhlásenie neobsahovala, tento formálny nedostatok nemôže spôsobiť neplatnosť samotnej darovacej zmluvy, pretože notárska zápisnica je iba formou právneho úkonu, a to nie je povinnou, teda tento právny úkon nemusel byť urobený vo forme notárskej zápisnice.

23. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že tak ako niet zákonné ustanovenia, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že účinky povolenia vkladu voči žalovanému nenastali pre nedoručenie rozhodnutia o povolení vkladu žalovanému, rovnako niet ani zákonného ustanovenia, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že účinky povolenia vkladu voči žalovanému nastali, ak nebol účastníkom konania o povolení vkladu.

24. Za jednu z najťažších väd (vkladového) konania je podľa žalovaného bezpochyby potrebné považovať aj nekonanie s účastníkom konania, osobitne pokiaľ následkom rozhodnutia dochádza k zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Nie je teda podstatné, či orgán katastra zaslal, resp. doručil žalovanému právoplatné rozhodnutie (o povolení vkladu), ale že so žalovaným orgán katastra vôbec nekonal, hoci konať mal. Za nerelevantný považoval žalovaný poukaz žalobkyne na ustanovenia § 31 ods. 4, 5 a 6 katastrálneho zákona, nakoľko sa zaoberajú právoplatnosťou rozhodnutia, no neriešia účasť účastníka žalovaného vo vkladových konaniach.

25. Žalovaný preto považoval svoj poukaz na vyššie uvedené rozhodnutie veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za relevantný vzhľadom na jeho argumentáciu o neúčasti žalovaného vo vkladových konaniach. Mal za to, že argumentácia žalobcu, že predmetné rozhodnutie rieši len hmotnoprávne dôvody odklonu od právoplatného rozhodnutia katastra v občianskoprávnom konaní a nie procesné dôvody z bodov 79.1 a 81. odôvodnenia predmetného rozhodnutia nevyplýva. Podľa žalovaného argumentácia uvedená v daných bodoch neobmedzuje súd v civilnom sporovom konaní na vyslovenie nulítosti rozhodnutia orgánu katastra len z dôvodu nesúladu zapísaných údajov, takýto záver z odôvodnenia rozhodnutia podľa žalovaného nevyplýva.

26. Žalovaný nesúhlasil ani s tým, že doručenie rozhodnutia o povolení vkladu len jednému z dvoch právnych nástupcov prevodcu postačovalo v čase, keď bol žalovaný vo vzťahu k dedičstvu oprávnený spoločne a nerozdielne s L. F.. Žalovaný mal za to, že zákon rieši len hmotnoprávne postavenie dedičov do prejednanja dedičstva, nie aj ich procesné postavenie v rámci konania o vklade. Preto orgán katastra bol povinný konať v konaní o povolení vkladu a aj so žalovaným. Nedoručenie rozhodnutia o povolení vkladu žalovanému podporuje argument o nekonaní orgánu katastra so žalovaným. Nekonanie orgánu katastra s osobou, ktorá je účastníkom konania je podľa žalovaného zásadným nedostatkom najmä z dôvodu závažnosti právnych následkov takéhoto konania.

27. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na možnosť využitia mimoriadneho opravného prostriedku voči právoplatnému rozhodnutiu katastra o povolení vkladu, žalovaný k tomu uviedol, že o skutočnosti, že je vlastníkom sporných nehnuteľností, sa nedozvedel v rámci lehoty na podanie mimoriadneho opravného prostriedku (napr. podnetu na protest prokurátora). Poprel tvrdenie žalobkyne, že vedel o prevode sporných nehnuteľností, pôvodné dedičské konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12D/288/2008 bolo zastavené z dôvodu, že poručiteľ zanechal len nepatrný majetok a jeho jediným účastníkom bola práve žalobkyňa. Poukázal aj na to, že pôvodné dedičské konanie bolo vedené prostredníctvom povereného súdneho komisára JUDr. Štefana Kuteniča, teda toho istého notára, ktorý spisoval aj darovaciu zmluvu vo forme notárskej zápisnice a zároveň doručoval návrh na vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy na kataster po smrti poručiteľa.

28. Žalovaný taktiež trval na tom, že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s argumentáciou žalovaného vo vzťahu k jeho neúčasti vo vkladových konaniach.

29. Napokon žalovaný zotrval aj na svojej argumentácii o neplatnosti notárskej zápisnice pre absenciu riadneho vyhlásenia zmluvných strán v nej o ich spôsobilosti na právne úkony. Podľa žalovaného argumentácia žalobcu, že chyby v písaní nespôsobujú neplatnosť právneho úkonu odporuje ustanoveniu § 43 Notárskeho poriadku.

30. Žalobkyňa v odvolacej duplike mala za to, že z ust. § 133 ods. 2 OZ, § 28 ods. 3 a § 31 ods. 6 katastrálneho zákona jednoznačne možno vyvodit' záver, že prevod vlastníckeho práva nastáva pri zmluvnom prevode nehnuteľností dňom vyznačenia povolenia vkladu na prevodnej zmluve, bez ohľadu na to, či sa takéto rozhodnutie následne podarí orgánu katastra doručiť a komu rozhodnutie doručuje. Doručovanie rozhodnutia je už iba administratívnym úkonom katastra po právoplatnosti rozhodnutia. Žalobkyňa bola názoru, že účinky prevodu vlastníctva sa neskúmajú vo vzťahu ku konkrétnym osobám, ale ku konkrétnym nehnuteľnostiam, teda neskúma sa, či bola nehnuteľnosť prevedená vo vzťahu k žalovanému. Preto nie je možné uvažovať, že nehnuteľnosť by bola vo vzťahu k L. F. prevedená, ale vo vzťahu k žalovanému by zostala neprevedená. Ak je nehnuteľnosť prevedená, je prevedená voči všetkým subjektom.

31. K námietke žalovaného, že nebol ani účastníkom vkladového konania na základe kúpnej zmluvy z roku 2010 žalobkyňa uviedla, že v zmysle § 30 ods. 1 katastrálneho zákona v znení účinnom ku dňu

povolenia vkladu kúpnej zmluvy je účastníkom konania o povolení vkladu účastník právneho úkonu, na základe ktorého má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti. Kúpna zmluva bola uzavretá medzi L. F. ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou. Žalovaný nebol účastníkom tejto zmluvy, a preto niet dôvodu na to, aby bol účastníkom konania o povolení vkladu tejto zmluvy do katastra.

32. Aj keď žalobkyňa súhlasila s tým, že v ideálnom prípade orgán katastra mohol a mal doručiť svoje rozhodnutie o povolení vkladu obom dedičom, nedoručenie rozhodnutia žalovanému o povolení vkladu na základe darovacej zmluvy však nemá za následok nenastanie právnych účinkov tohto rozhodnutia, nakoľko právoplatnosť rozhodnutia nie je závislá od jeho doručenia, ako už bolo uvedené.

33. Žalobkyňa s poukazom na ustanovenia § 250b ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku účinného ku dňu povolenia vkladu V 202/08 mala za to, že žalovaný tvrdiac, že s ním orgán katastra nekonal ako s účastníkom konania, resp. mu rozhodnutie o povolení vkladu nedoručil, mohol ako tzv. opomenutý účastník podať žalobu v rámci správneho súdnictva v lehote 3 rokov od vydania rozhodnutia orgánu katastra. Po uplynutí tejto lehoty prevyšuje záujem na právnej istote nad právom na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupov správnych orgánov (§ 250b ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v súčasnosti obdobne § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku). Žalovaný v rámci tejto trojročnej lehoty (do 26.02.2011) žalobu opomenutého účastníka na súd nepodal. Keďže práva opomenutého účastníka konania môže preskúmať iba správny súd, nie je možné konštatovať v civilnom konaní, či takéto práva existovali alebo trvajú a už vôbec nie je možné z dôvodu domnienky opomenutého účastníka dospieť k záveru, že rozhodnutie v konaní V 202/08 nenadobudlo právne účinky, resp. je neplatné, či nulité. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť vyznačením v spise v súlade so zákonom a platí prezumpcia správnosti a zákonnosti takéhoto rozhodnutia, ktoré nikto z dotknutých osôb v zákonných lehotách nenamietal, či nenapadol.

34. Za nedôveryhodné považovala žalobkyňa tvrdenia žalovaného, že sa v lehotách na mimoriadne opravné prostriedky proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydanému v konaní M. XXX/XX nedozvedel o svojich právach k nehnuteľnostiam. Podľa žalobkyne nie je možné uveriť tomu, že žalovaný ako jeden z dvoch synov pôvodného vlastníka sporných nehnuteľností nevedel, že ako syn má právo po otcovi dediť, resp. že sa o otcov majetok po jeho smrti nezaujímal, resp. sa o ňom nedozvedel. Podľa žalobkyne je nepochybné, že žalovaný mal vedomosť, že jeho otec vlastnil rodinný dom s pozemkami v obci F. D. a že otcovu vôľu darovať majetok jeho bratovi akceptoval, respektíve vzal na vedomie.

35. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 ods. 1 CSP po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, len v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo svojej výrokovej časti vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej, na toto v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúci na odvolacie dôvody žalovaného uvádza:

36. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP:

37. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobkyne, že súd prvej inštancie svoj rozsudok dostatočne odôvodnil v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie veci samej. Na námietky žalovaného, že sa s ním nekonalo vo vkladových konaniach, dal dostatočnú odpoveď v bodoch 19. a 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku, nevysporiadal sa teda s nimi len jednou vetou citovanou a vytrhnutou žalovaným z kontextu týchto bodov a na argumentáciu o neplatnosti notárskej zápisnice ako formy darovacej zmluvy z 01.02.2008 z dôvodu žalovaným tvrdenej absencie riadneho vyhlásenia účastníkov zmluvy o ich spôsobilosti na právne úkony zas jasne odpovedal v bode 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 218/2010 zo dňa 23. 11. 2010, podľa ktorého: „Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).“

38. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP:

39. Vo všeobecnosti ani samotné nedoručenie súdneho, či správneho rozhodnutia vo veci samej nemá za následok nulitu, ničotnosť tohto individuálneho právneho aktu orgánu verejnej moci, má vplyv len na jeho právoplatnosť, právnu záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia, nakoľko túto vlastnosť nadobúda, ak bolo (všetkým) stranám sporu, resp. účastníkom správneho konania doručené a už nemožno voči nemu podať riadny opravný prostriedok (viď napr. § 227 CSP, či § 52 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)). Nekonanie s účastníkom konania, či odňatie práva na spravodlivý proces taktiež nie je vadou spôsobujúcou ničotnosť rozhodnutia, ale túto vadu možno uplatniť v rámci riadnych, či mimoriadnych opravných prostriedkov proti rozhodnutiu a napraviť v príslušných konaniach o nich. Ak sa opravné prostriedky uplatnia neúspešne, alebo sa neuplatnia vôbec v zákonom stanovených lehotách, už nemôžu zvrátiť právoplatnosť rozhodnutia z dôvodu, že sa s účastníkom konania nekonalo. Na tom je postavený princíp právnej istoty, ktorý sa okrem iného prejavuje v tom, že nápravu určitého nezákonného stavu možno žiadať a dosiahnuť len do určitej (právnym predpisom) stanovenej doby. V zásade teda platí prezumpcia správnosti individuálneho právneho aktu orgánu verejnej moci a výnimky z toho treba vykladať prísne reštriktívne. Preto možno individuálny právny akt považovať za nulitný len z obzvlášť závažných dôvodov, napr. z tak závažného dôvodu, že ho vydal orgán, ktorý na to vôbec nemal právomoc odvodenú zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

40. Ak teda ani nedoručenie rozhodnutia nespôsobuje samo o sebe jeho nulitu, tým skôr ju nebude spôsobovať, ak osobitný zákon pre nadobudnutie jeho právnej sily, právoplatnosti jeho doručenie ani nevyžaduje (argumentum o maiori ad minus). Navyše v zmysle § 31 ods. 7 katastrálneho zákona v znení účinnom do 14.10.2008 sa samotné rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva účastníkom konania ani nedoručovalo, doručovala sa im len zmluva s vyznačením rozhodnutia o povolení vkladu. Nakoľko jej nedoručenie nemalo vplyv na právoplatnosť daného rozhodnutia, tento procesný nedostatok nemôže spôsobovať jeho nulitu. Súd prvej inštancie v tomto zmysle uviedol, že obrana žalovaného, že sa s ním ako s právnym nástupcom K. F. nekonalo vo vkladovom konaní č. M. XXX/XXXX nie je právne významná, čím sa nepriamo vysporiadal aj s tým, prečo nie je rozhodnutie o povolení vkladu nulitné. Ak je totiž niečo právne nevýznamné, nemôže to spôsobovať nulitu rozhodnutia.

41. Napokon do vydania rozhodnutia o povolení vkladu príslušný orgán štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností ani nemal dôvod konať s účastníkmi konania v zmysle vyžadovania ich procesnej aktivity, čo vyplýva z ustanovení § 28 ods. 2 a 3, § 30 ods. 1 a § 31 ods. 6 katastrálneho zákona v znení účinnom do 14.10.2008, podľa ktorých práva k nehnuteľnostiam vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak; právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení; účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti a rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom jeho vyznačenia; proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať opravný prostriedok. Dôvody na vyžadovanie procesnej aktivity zo strany účastníkov vkladového konania (na konanie s nimi) vyvstávajú napr. ak príslušný orgán zistí, že návrh na vklad alebo jeho prílohy majú vady, ktoré treba odstrániť a preto v zmysle § 31a katastrálneho zákona vkladové konanie preruší.

42. Len pre úplnosť odvolací súd taktiež považuje poukaz žalovaného v odvolaní na uznesenie veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. 1Vobdo/2/2020 zo dňa 27.04.2021 za nepriliehavý na podporu argumentácie žalovaného o možnosti posudzovania nulity rozhodnutia orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností, pretože uvedené rozhodnutie je založené na vlastníckej postupnosti, odvodzovaní vlastníckeho práva od právneho predchodcu (až na zákonom stanovené výnimky prelamujúce zásadu „nikto nemôže na iného previesť viac práv než má sám“) a z toho vyplývajúcej možnosti vyvracať hodnovernosť údajov katastra príslušnými dôkazmi preukazujúcimi

nedodržanie tejto zásady, nehovorí však nič o nulite rozhodnutí z dôvodu procesných nedostatkov vo vkladovom konaní.

43. Možno súhlasiť aj zo záverom súdu prvej inštancie, že neodporuje rozsudku súdu o určení, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťovi K. F., aby sa žalobkyňa mohla na základe obligačných účinkov darovacej zmluvy a na ňu nadväzujúcej kúpnej zmluvy domáhať určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností. Rozsudok súdu o určení, že vec patrí do dedičstva totiž len konštatuje, deklaruje, že ku dňu smrti poručiťa (dedičstvo sa totiž nadobúda jeho smrťou v zmysle § 460 OZ) bola v jeho vlastníctve, nevylučuje však následne nadobudnutie veci prevodom na základe prevodnej zmluvy uzavretej za života poručiťa povolením vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti rozhodnutím orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností po jeho smrti, nakoľko nadobúdacím titulom zostáva prevodná (darovacia) zmluva. Navyše žalovaný osobitne záver súdu prvej inštancie o tom, že súc viazaný obligačnými účinkami darovacej zmluvy bol vlastníkom nehnuteľností len odo dňa smrti poručiťa do povolenia vkladu vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy nenapadol, obmedzil sa v odvolaní len na spochybňovanie vkladového konania a rozhodnutia tým, že správa katastra s ním nekonala a na spochybňovanie platnosti notárskej zápisnice, vo forme ktorej bola darovacia zmluva spísaná.

44. Aj podľa názoru odvolacieho súdu notárska zápisnica z 01.02.2008 obsahuje vyhlásenia účastníkov, že sú spôsobilí na právne úkony. Nie je podstatné, či je táto formulácia v jednotnom čísle ohľadne každého účastníka, alebo v množnom čísle. Odlišnosť formulácie vyhlásenia v notárskej zápisnici z 01.02.2008 a v notárskej zápisnici z 10.09.2010, v ktorej forme bola spísaná kúpna zmluva vyplynula z toho, že v prvom prípade sa notár dostavil na požiadanie účastníkov darovacej zmluvy k prevodcovi do Nemocnice a Polikliniky, n.o. v Žiari nad Hronom (preto formulácia „Ja, JUDr. Štefan Kutenič, notár so sídlom v Žiari nad Hronom dostavil som sa na požiadanie, mne menom a osobne neznámeho, podľa vlastného udania k právnym úkonom spôsobilého: 1/ K. F.,... ako darcu, 2/ L. F., ako obdarovaného...“), kým v druhom prípade sa kúpna zmluva spisovala na jeho notárskom úrade, teda účastníci kúpnej zmluvy sa dostavili na jeho notársky úrad (preto formulácia: „Dostavili sa predo mňa, JUDr. Štefana Kuteniča, notára so sídlom v Žiari nad Hronom, mne menom a osobne neznámi, podľa vlastného udania k právnym úkonom spôsobilí: 1/ L. F.,... ako predávajúci 2/ A. F.,...ako kupujúca“). Ust. § 47 ods. 1 písm. d) Notárskeho poriadku stanovuje ako jednu z obligatórnych náležitostí notárskej zápisnice (bez ohľadu na to, či sa v tejto forme spisuje zmluva, závet, či iný právny úkon) vyhlásenie účastníkov, že sú spôsobilí na právne úkony, to však neznamená, že toto vyhlásenie musí byť doslovne uvedené tak, ako je v zákone, stačí, že obsahovo spĺňa požiadavku zákona.

45. Napokon podporne sa odvolací súd stotožňuje s názorom žalobkyne, že aj keby notárska zápisnica túto obligatórnu náležitosť neobsahovala a bola z toho dôvodu neplatná, samotná darovacia zmluva len z tohto dôvodu nie je neplatná, pretože zákon vyžaduje pre platnosť (darovacej) zmluvy, ktorou sa prevádza nehnuteľnosť len písomnú formu (§ 46 OZ), pričom notárska zápisnica je prísnejšou, avšak zákonom nevyžadovanou formou právneho úkonu. Zároveň je však spísaná v písomnej forme na jednej listine, preto je písomná forma darovacej zmluvy zachovaná.

46. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že ani jeden z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP nebol žalovaným uplatnený dôvodne. Odvolací súd v konaní nezistil porušenie práva žalovaného spočívajúce v absencii riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku vysporadúvajúceho sa s obranou žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie taktiež vec zároveň správne právne posúdil. S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

47. Odvolací súd preskúmal aj od tohto výroku vo veci samej závislý druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci v zmysle § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobkyňa mala plný úspech vo veci. Tento výrok je vykonateľný, pretože ním bola uložená povinnosť a lehota na plnenie, preto aj tento výrok odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

48. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože aj v odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, keďže odvolanie

žalovaného nie je dôvodné. Aj o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z toho dôvodu určil aj odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 CSP od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

49. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. u 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. u 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods.

1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. u 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).